

og hvad man ikke må, og de love skal man naturligvis anvende.

Vi finder fra konservativ side, at der ikke er behov for flere regler og flere nævn, men derimod brug for en holdningsbearbejdelse, og med de ord har jeg allerede tilkendegivet, at Det Konservative Folkeparti ikke kan stemme for den foreslåede vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Vi kan høre, at hr. John Vinther går ind for at sprede indvandrere, og at kommuner skal kunne sige nej til indvandrere i bestemte boligområder. Men samtidig kan vi høre, at De Konservative ikke går ind for diskrimination.

Hvad skal der ske med de mennesker, som bliver afvist i nogle boligområder? Får de tilbudt nogle andre boliger? Tror hr. John Vinther, at der kan åbnes muligheder for nogle boligtilbud i nogle af de rige kommuner nord for København f.eks.? Er der overhovedet nogen andre tilbud? Hvis der ikke er det, så er det vel diskrimination?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg vil også godt have hr. John Vinther til at udbytte sin vision om boliger og etniske minoriteter lidt mere.

For det første skal indvandrere kunne afvises, hvis der i forvejen bor en vis procentdel af mennesker af anden etnisk oprindelse i en bydel; men samtidig er det ikke mit indtryk, at hr. John Vinther vil pålægge kommuner som Søllerød og Gentofte at bygge almene boliger, så folk tilhørende etniske minoriteter kan få en bolig dér.

Hr. John Vinther har tilsyneladende ikke noget svar på spørgsmålet: Hvor skal de mennesker bo andre steder end på gaden? Hr. John Vinther vil ikke komme med andre redskaber til kommunerne, end at de skal have mulighed for at afvise. Men hvor skal disse mennesker bo? Jeg synes, det kunne være interessant, hvis Det Konservative Folkeparti ville udbrede visionen om dette.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Der er ofte en forestilling om, at det er vigtigt med tvang, og sanktioner, som om mennesker af en anden etnisk baggrund ikke gerne vil sig selv det godt, og nu vil man altså til at tvinge etniske

minoriteter til at sende deres børn i børnehave, selv om vi godt ved, at i f.eks. mange forstadskommuner sender 80-90 pct. af de etniske forældre deres børn i børnehave, fordi de godt ved, at det betyder meget for børnene. Jeg vil godt høre: Er det nødvendigt at bruge tvang, hvis 80-90 pct. af de etniske forældre rent faktisk sender deres børn i børnehave?

Så med hensyn til et klagenævn: Vi har nogle forskellige regler, som gør, at man kan klage over etnisk diskrimination, men de bliver faktisk ikke brugt. Jeg vil godt spørge Det Konservative Folkeparti: Hvis det viser sig, at de regler ikke bliver brugt – jeg kan godt vise tal for det – er der så ikke brug for, at vi kigger nærmere på, hvordan vi kan få mulighed for at gøre noget aktivt ved diskrimination på en anden måde end med de regler, man har nu?

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Mine bemærkninger om, at kommunen skal sikres adgang til at sprede indvandrere i boligområder på den mest hensigtsmæssige måde, forudsætter naturligvis, at kommunen er i stand til at anvise en anden passende bolig.

Jeg synes, det er at gå lidt langt at beskyldte Det Konservative Folkeparti for, at vores løsningsmodel er, at de pågældende skal bo på gaden. Det mener jeg dog ikke vi nogen sinde har været talsmænd for. Men det kræver naturligvis, at kommunen kan anvise en passende bolig, og det, der er problemet i dag, er jo, at kommunerne ikke rent lovmæssigt har særlig megen adgang til at gøre noget som helst og ikke kan gribe ind over for problemerne. Det mener vi er problematisk.

Det er da rigtigt, at hvis man ser på nogle af de store københavnske forstadskommuner, kommer op mod 80-90 pct. af indvandrerbørnene rent faktisk i børnehave, og det synes jeg da er positivt. Men det hjælper bare ikke noget, hvis det er de sidste 10-20 pct., der giver problemer, og så var det måske hensigtsmæssigt, om man gav kommunen nogle redskaber, så den kunne gribe ind over for dem, der rent faktisk har problemer.

Jeg tror, det er sådan i virkelighedens verden, at de, der gør alt det rigtige, vil gøre det, uanset hvad. Det er da positivt, at der er 80-90 pct., der sætter deres børn i børnehave, men det hjælper jo ikke, hvis det er de sidste 10-20 pct., der udgør problemet.